

Preek bij Pred 3 en Mc 4: 1-9

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

“Wij houden van vitamine W.”

Dat was een krantenkop onlangs.

Ik dacht, dat gaat over werken!

Wij houden van werken!

We zijn er dol op!

We hebben mooie banen, en als er iets is dat fijn is aan werken, dan is het wel dat je er je talenten in kwijt kunt.

Je kunt iets goeds doen voor de samenleving.

Helpen aan een betere wereld.

Je krijgt voldoening uit je werk.

Vitamine W: het leek mij wel een goeie voor biddag.

Wij bidden voor genoeg vitamine W voor iedereen.

Nou ging dat krantenstukje helemaal niet over werken.

Maar ik denk dat we wel geneigd zijn om heel positief naar werken te kijken.

Het is fijn om te werken!

Okee, je hebt wel eens een baaldag maar dat hoort er gewoon maar bij, slik die maar even door.

Over het algemeen is het heerlijk.

En ik hoop ook wel dat u die ervaring heeft.

Echt, dat werken iets moois is.

Iets door God gegeven.

Je beroep, zo zei Maarten Luther, is waar God je toe roept.

Maar nou lezen we prediker.

Wijze woorden van 3000jaar geleden.

En hij schrijft heel iets anders.

“welk voordeel heeft een mens van wat hij met gezwoeg tot stand brengt?”

“Ik heb gezien dat het een kwelling is!”

Werken als kwelling!

Ahum, dat is wel even heel iets anders.

Wie zou hem dat nazeggen?

We hopen als snel, niemand, want dan wordt het tijd dat je van baan switcht.

Werken is geen kwelling, het zijn vitamines!

Ja. Maar laten we iets dieper naar onze tijd kijken.

Het is vandaag biddag voor gewas en arbeid.
We bidden voor ons werk,
Voor genoeg vitamine W.
Voor alle arbeid in onze samenleving.
Maar moeten we dan ook niet erbij zeggen,
Dat er in werken ook iets zit dat onvolmaakt is?
Dat werken ook onbevredigend kan zijn?
dat werken ook ongelofelijk moeilijk is?
Ik las onlangs over het chocolademerkt Tony Chocoloney.
Ene Teun heeft dat merk opgericht, om eerlijke chocolade te maken.
Maar wat bleek na 12 jaar productie?
Er waren nog steeds ongelofelijk veel kindslaven aan het werk op zijn
plantages! Hij kreeg het niet uitgebannen!

Dat kiezen voor het juiste beroep ook heel ingewikkeld is.
Hoe weet je nu echt wat je leuk genoeg vindt om de rest van je leven te doen?
Je moet op je 15^e al kiezen, zo ongeveer?
En als je verkeerd kiest.. wat dan?
Keuzestress, en iemand schreef, dat kan een echte aandoening worden.
existential anxiety.
Existentele angst over hoe je je leven vorm moet geven.
Het leven is een theater aan het worden waarvan je zelf de regisseur bent.
En als mensen niet lachen en klappen, dan voel je je niks.
Wie ben je, als je niet een mooi verhaal over je werk kan vertellen?
Over je carrière? Een ladder, die misschien wel niet zo omhoog loopt?
In onze tijd willen we door het werk laten zien wie we zijn.
Vroeger was werken vooral een besteding van je dag, om geld te verdienen.
Je deed wat je vader ook deed.
Nu is het je levensproject.
En het moet slagen.
En wat offeren we er veel voor op...

Ben ik te somber? Werkstress is beroepsziekte nummer 1.
In Nederland melden zich 14% van de werknemers ziek met een burn-out.
Afgelopen jaar.
Terug naar het werk:
Werken is niet altijd leuk.

Ook Jezus spreekt in de gelijkenis de meeste tijd over het mislukken van de oogst.

Er is een zaaiër en die doet zijn werk. Hij zaait, en veel ook. maar op de weg, op de rotsen, tussen de distels komt er niks op.

Je werk brengt niet altijd iets moois op. en iets goeds. Er zit ook zoveel frustratie in. En mislukking.

Misschien herken je dat wel.

Dat je werk hebt gedaan waar je niet met veel voldoening op terug kijkt.

Misschien had je liever iets anders gekozen.

Misschien weet je niet goed of je op de goede plek zit.

Of kost het je ongelooflijk veel om te werken.

Vindt je het ploeteren en valt het je tegen hoeveel dromen je kunt bereiken.

Een kwelling.

In een andere vertaling staat: zwaar en vermoeiende taak.

Maar op en bepaald niveau is het wel heel onvolmaakt.

Laten we nog even naar Jezus blijven kijken.

Naar zijn leven.

Hij spreekt deze woorden.

Er is een oogst, maar er is ook zoveel mislukking. Zegt hij.

Als je naar zijn leven kijkt, dan begrijp je die woorden opeens.

Er waren zoveel mensen die Zijn boodschap niet begrepen.

die trots bleven.

Die geen nieuw begin maakten met hun leven.

Die niet God gingen liefhebben en hun naasten als zichzelf.

Dat het niet gaat om groot worden maar om klein worden.

Er waren er een paar die er wel iets mee deden.

Een paar oren die luisterden.

En zijn levensproject?

Het loopt uit op Golgotha.

Een schedelplaats.

Een heuvel waar misdadigers gekruisigd worden.

Heeft Hij dat dan niet gekozen? Is het Hem overkomen?

Nee, Hij koos voor dit leven.

Voor verworpen worden.

Omdat Hij mens wilde zijn. mens onder de mensen.

Omdat Hij Zijn liefde wilde laten zien.

Wat is dat voor liefde?

Liefde die het gebrokene liefheeft.

Het onvolmaakte.

Het gekwelde.

Er is een verhaal van de Engelse schrijver Tolkien.

Die man die ook de boeken van In de ban van de ring schreef.

Hij is christen.

En hij schrijft een verhaal op het moment dat het met die boeken niet lukte. Hij kwam niet op een goede afloop en hij was bang dat hij het niet kon afmaken.

Het verhaal komt hierop neer:

Er was eens een schilder.

Een goede schilder. Iemand die nogal op de details lette. Pietje precies.

Hij had nu dit in zijn hoofd:

Hij wilde een heel mooi blaadje schilderen en dan daar een boom van maken, en dan een mooi vergezicht erbij, met een bos en bergen. Echt wow.

Maar hij was zo precies, dat hij heel veel tijd kwijt was met z'n eerste blaadje.

Precies de goede dauwdruppels, en nerven en de goede kleur bij de schaduwplekken.

Het schoot niet op.

Dat kwam ook omdat hij zo behulpzaam was voor andere mensen. Telkens als ze om hulp vroegen, ging hij helpen en liet hij z'n schilderij liggen.

Op een dag sterft hij.

Het schilderij wordt gevonden en in een dorpsmuseum gehangen.

Niet echt bijzonder, want er staat maar 1 blaadje op.

De schilder hoort dan na zijn dood twee stemmen.

De ene stem zegt, je hebt maar zo weinig bereikt.

Één blaadje! Tssss. Je hebt je tijd verspild.

De andere stem zegt: wat heb je veel tijd geofferd aan mensen.

Als beloning mag je nu hier komen kijken.

En dan ziet hij het schilderij in het echt, een prachtig landschap precies zoals hij wilde schilderen. Daar staat de boom, met die geweldige blaadjes. En dan die bergen en de bossen eromheen, geweldig!

Dit leert ons:

Onvolmaaktheid hoort bij onze wereld.

Ik hoop niet dat het werk een kwelling is,

Maar: er is een tijd voor succes en voor mislukking. Er is een tijd voor lachen en rouwen. Er is een tijd voor bewaren en weggooien. Voor scheuren en herstellen.

En dat zal hier op aarde zo zijn.

Maar God zal uit al onze levenstijd het kostbare wel halen. En koesteren in Zijn wereld. Hij gooit dat niet weg. Hij maakt er iets volmaakts van. Hij kan dat.

Zonder God regeert die eerste stem bij die schilder. Het kan zomaar waardeloos zijn. er is geen troost. er is geen barmhartigheid. Geen ontferming. Jij staat op jezelf. Succes!
Maar het geloof geeft ons die vertroosting.
Dat er een woord klinkt in de wereld dat zegt:
"het is volbracht".
Jezus heeft het al gedaan.
Daar is je rust. Je troost. je perspectief.
Dat belooft het christelijk geloof.

Het is biddag.
We bidden voor een goed seizoen.
Voor gewas en arbeid.
Vaak is werken vitamine W.
Maar we weten nu ook dit:
Het kan zwaar en vermoeiend zijn.
Misschien denk je daar nog eens een keer aan terug komend seizoen.
Is je werk daarmee waardeloos?
Zijn wij daarmee waardeloos?
Nee het Evangelie vangt ons op:
God ziet de vruchten.
God maakt het hele schilderij voor ons.
Bij Jezus zien we dat het beste.
Hij sterft, maar Hij redt.
AMEN.